

نوحہ

125

عالیہ سین دے سرتے چادر نہیں
نال اکبر نا غازی علمدار ہے
گل دے وچ طوق ہن پیریں ہن بیڑیاں
رودا عابد ہے ٹرن توں لاچار ہے

ہک ستمگار درے مریندا ریا،
اینکوں مے خوار ول ول آکھیندا ریا
زہرا جائیاں اگے کیوں کھڑی ہے فضہ
شاہی حیدر دی نہیں میرا دربار ہے

سنگ دلوں نے شروع سنگ باری کیتی،
ہر معظّمہ ایندے نال زخمی تھی
سینڑی برقعے منگن شامی ہنس کے آکھن،
اے مدینہ نہیں شام بازار ہے

میری شبیر نے نہیں ہے بیعت کیتی،
اس نے ہے ویر دی بہوں حمایت کیتی
بھین باغی دی ہے سارے ایں کوں پچھو،
حکم میرے دا کیتا کیوں انکار ہے

125

قیدی عابدؑ نوں زینبؑ دتی اے صدا،
 ہو گئی میں توں بچڑا سکینہؑ جدا
 زخمی گردن نوں تکیا جڈاں موڑ کے،
 دیکھ لئی بھین رسیاں چ بیمار ہے

ہر قدم تے ڈٹھے تازیانے جڈاں،
 یاد زینبؑ نوں آئے زمانے اوتھاں
 بن کے کوفے چ ملکہ جڈاں آئی سی،
 کلمہ گو بن گیا ہُن ستمگار ہے

کھڑ کے در ساعت نوں بی بی ڈیندی رئی،
 پیاسی ترے ڈیں دی رو کے آکھیندی رئی
 تھک گئیاں زخمی تلیاں اے پیراں دیاں،
 کتنی دیر اے کدوں ساڈا زوار ہے

زہراؑ دی بچڑی ملکہ اے شرم و حیا،
 بخشی جس نے ہے اسلام نوں او بقا
 بولی لہجہ علیؑ وچ ہے بنتِ علیؑ،
 شامی آکھن اے حیدرؑ کراڑ ہے

125

راندی سرور تے ہر دم نگاہِ کرم،
 چُمدِ راہندا صدا سین دا اے حرم
 ہوسی بی بی دے قدماں دے وچ اے دفن،
 ویر ایندے دا ادنیٰ عزادار ہے